

Danmark, og så straffer dem med øgede benzinafgifter og beskæring i befordringsfradraget.

Den anden effekt af de højere benzinafgifter er problemerne med grænsehandelen. Her har vi jo en aftale om, at den skal ligge så tæt på Tyskland som overhovedet muligt. Vi føler, at ved det, man nu gør, kan vi flytte grænsen helt op til Århus, som vi har haft det før, men o.k., så betaler man jo altså for den her fornøjelsetur, ved at man kører fra Århus og ned og tanker benzin på, for det kan ligefrem betale sig at køre helt deroppefra og ned til grænsen.

Finansministeren sagde så sent som den 25. maj, da man miljøvurderede finansloven for i år, at da bilen er kommet for at blive, bør man satse på biler, som forurener mindre, i stedet for kun at begrænse bilkørsel. Hvis det er det, man mener med de tiltag, der lægges op til, så har jeg svært ved at se, at det passer.

Festen slutter heller ikke her. Skatten på fri firmabil bliver også taget op af regeringens skuffe igen. Et forslag, som CD tidligere har fået bremsed, og vi mener stadig væk, at det skal gemmes langt væk og lægges ned i skuffen.

Det sidste punkt, jeg vil tage op, er regeringens ønske om at nedsætte bundskatten og øge bundfradraget for mellemskatten. Den del af skatteforslaget har jo intet at gøre med, at man ønsker at dæmme op for forbruget. Det er regeringens ønske om omfordeling og skattelettelser, der arbejdes for, og man må gøre sig klart, hvad det er af ønsker, man har med disse skattelettelser.

I CD har vi et jobfradrag, der også giver skattelettelser til de lavtlønnede, og det er jo først og fremmest begrundet i, at det skaber nye job. Vi ønsker i CD at genoplive alle de job især i servicesektoren, som enten ikke udføres længe eller bliver udført som sort arbejde, simpelt hen fordi skatten er så høj, at det er for dyrt at betale. Effekten af CD's jobfradrag er, at det bedre kan betale sig at gå på arbejde for de lavtlønnede frem for at være passiv på en overførselsindkomst, og det opfylder målet om at skabe arbejdspladser til mennesker, der ellers har svært ved at få fodfæste på et arbejdsmarked, hvor der bliver flere og flere højtlønnede job med højt videnindhold.

Regeringens opskrift batter ikke for dem med de laveste lønninger, hvis formålet også skal være at skabe nye job. Det ligner jo skattelettelser for skattelettelsernes skyld. Eller sagt med et andet ord: Omfordeling. I hvert fald sammenlignet med et målrettet jobfradrag, som vis-

mændene blandt mange andre har bakket meget stærkt op.

Hvis prisen for nedsat bundskat er de mærkbare forringelser for boligejere, for den personlige transport og for pensionsopsparingen, så tilråder vi i CD regeringen, at man lægge sine planer på hylden og nøjes med et indgreb, som bremser det forbrug, frem for at lave en forkrommet skatteplan, hvor man rammer med spredehagl.

Som sagt: CD vil gerne medvirke til, at den pakke, der ligger på Folketingets bord, kommer til at se anderledes ud, og vi vil også gerne være med til de forhandlinger, som vi bliver indbudt til. Vi vil gerne gå ind og prøve at sætte vores dagsorden, og vi vil også gerne være med til at presse regeringen til at få noget fornuftigt ud af det.

Så til slut vil jeg sige til skatteministeren, at jeg håber, regeringen er lige så samarbejdsvillig over for de borgerlige partier, som den har vist over for den modsatte side af dette parlament.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Lige en bemærkning om benzinpriserne. Jeg synes, at vi lige bør bemærke, når det er blevet nævnt flere gange her i dag, åh, nu stiger benzinpriserne, hvad det rent faktisk er, der er sket historisk set.

Vi oplevede i 1980'erne et styrtdyk på benzinpriserne. Det betød, at alle, der kørte i privatbil, virkelig fik nogle fordele. De, der kørte med det offentlige, de, der var miljøvenlige, de 80 pct. af husstandene i København, der havde en sådan adfærd, blev straffet. De blev straffet gennem 1990'erne. En ganske bestemt del af befolkningen, der stod blåfrosne ved stoppestederne, hører vi alt, alt for lidt om i den her forsamling. Den store uretfærdighed prøver man nu at lave bare en lille bitte, bitte, bitte krølle på.

Derfor skal jeg spørge CD, om man nogen sinde har tænkt lidt på den del af befolkningen, der er blevet så blodigt uretfærdigt behandlet gennem 1980'erne og 1990'erne, om man har tænkt lidt på de 80 pct. af husstandene i Københavns Kommune, som har været taber i denne udvikling. Jeg synes også lige, vi skal have dem med, inden vi fordyber os alt for meget i de to slagteriarbejdere på landet, som jeg også tænker på, der har problemer af mange forskellige grunde.